בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 47510-03-11 פי.פי.וי בילינג נ' רותם

בפני **כב' השופטת מיכל עמית - אניסמן**

התובעת **פי.פי.וי בילינג בע"מ**

נגד

הנתבע **ירון רותם**

פסק דין

זוהי תביעה לפיצויים לפי חוק זכויות יוצרים, התשמ"ח-2007 (להלן: "**חוק זכויות יוצרים**").

<u>רקע עובדתי</u>

1. התובעת, חברה העוסקת בפיתוח אתרים, הינה הבעלים של אתר אינטרנט http://www.radiox.co.il, המספק תוכנת רדיו לאתרי אינטרנט שונים (להלן: "**אתר התובעת**" או "**התוכנה**", לפי העניין). התובעת מעניקה רישיונות שימוש בתוכנה <u>בחינם</u>, לכל הפונה אליה, בכפוף לקבלת קוד אישי לשימוש עצמי.

2. הנתבע הוא הבעלים והמפעיל של אתר האינטרנט www.zetov.info, מסוג "שימושון", המהווה אינדקס אתרים, המקשר לאתרים שונים ברשת האינטרנט (להלן: "**אתר הנתבע**").

3. אין מחלוקת בין הצדדים כי במשך תקופה של כשנתיים ימים, פרסם הנתבע את התוכנה באתר שבבעלותו (עמוד 6 לפרוטוקול בשורה 12 ועמוד 16 לפרוטוקול בשורות 12-13) [סעיף 1.1 לסיכומים מטעם התובעת].

4. המחלוקת בין הצדדים נסבה סביב השאלה האם התובעת נתנה לנתבע הרשות לעשות שימוש בתוכנה באתרו, וככל שהתשובה לשאלה זו שלילית, האם השימוש שעשה הנתבע בתוכנה, מבלי שהוענקה לו רשות, מהווה הפרת זכויות יוצרים המזכה את התובעת בפיצוי ללא הוכחת נזק?

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 47510-03-11 פי.פי.וי בילינג נ' רותם

<u>טענות הצדדים</u>

5. הנתבע אינו חולק על הטענה, לפיה תוכנת התובעת מוגנת בזכויות יוצרים (עמוד 1 לכתב הגנת הנתבע) [סעיף 1 לסיכומים מטעם התובעת].

6. התובעת טוענת כי הנתבע הפר את זכויות היוצרים שלה, שעה שהעתיק שלא כדין את התוכנה ופרסם אותה באתר שבבעלותו [סעיף 4.5 לסיכומים מטעם התובעת]. לטענתה, השקיעה מאמצים רבים בפיתוח התוכנה, והגם שהיא מעניקה רישיונות חינם לכל מי שפונה אליה לצורך השימוש בה, הרי שמטרתה היא, בין היתר, לקדם את האתר שלה בדירוג מנוע החיפוש google (עמוד 8 לפרוטוקול בשורות 12-15). לשיטתה, העתקת התוכנה כאמור סיכלה מטרה זו.

7. התובעת טוענת כי מעשי הנתבע עולים כדי הפרת זכות יוצרים, המזכים אותה בפיצויים סטטוטוריים ללא הוכחת נזק בסך של 100,000 ₪ לפי סעיף 56(א) לחוק. לצרכי אגרה, עותרת התובעת לחיוב הנתבע בתשלום הסך של 60,000 ₪ בלבד.

8. מנגד, הנתבע מכחיש את טענות התובעת לעניין הפרת זכויות יוצרים וטוען כי פרסם את התוכנה באתר שבניהולו בהרשאתה. לטענתו, במסגרת הודעות דוא"ל ששלחה אליו, הסכימה התובעת כי יעשה שימוש בתוכנה ואף שלחה אליו שני קודים של הדגמים 001 ו-008, אשר מתוכם בחר להטמיע באתרו את דגם 001. עוד טוען הנתבע כי המחשב האישי שלו פורמט ואגב כך נמחקו העתק הודעת הדוא"ל שקיבל מהתובעת והקוד שלטענתו הוענק לו על ידה (עמוד 18 לפרוטוקול בשורות 7-8).

9. עוד נטען על ידי הנתבע כי התובעת הזמינה בעלי אתרים לקבל קוד רדיו חינם, בלא שאוזכרה הדרישה לצורך ברישיון כלשהו או התניה של השימוש בתוכנה של התובעת. לטענתו, אין כל הגיון או סבירות בטענה לפיה יבקש להפר זכויות יוצרים הניתנות חינם על ידי בעליהן לכל דורש.

10. מוסיף הנתבע וטוען, כי משפנתה אליו התובעת בדרישה להסיר את התוכנה, עשה כן תוך יומיים והחליפה בתוכנת רדיו אחרת.

<u>דיון והכרעה</u>

11. בהתאם לדיני הראיות, על כתפי התובעת מוטל הנטל להוכיח את תביעתה. בתביעה על הפרת זכות יוצרים ביצירה חייב התובע להוכיח כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, כי התובע הוא הבעלים של זכות היוצרים וכי זכותו הופרה על ידי הנתבע.

12. בעניינו, כאמור, הנתבע לא חלק על כך שתוכנת התובעת מוגנת בזכויות יוצרים (ראה גם עמוד 6 לסיכומי הנתבע). למען לא ימצא הנייר חסר, יצויין כי ההגדרה של "יצירה ספרותית" בסעיף 1 לחוק כוללת אף "תוכנת מחשב".

13. סעיף 47 לחוק קובע כי "**העושה ביצירה פעולה מהפעולות המפורטות בסעיף 11... בלא רשותו של בעל זכות היוצרים, מפר את זכות היוצרים**, אלא אם כן עשיית הפעולה מותרת לפי הוראות פרק ד'" [ההדגשה אינה במקור]. בין יתר הפעולות המפורטות בסעיף 11 נכללת גם פעולת העתקה - לגבי כל סוגי היצירות.

14. בספרה של המלומדת ד"ר שרה פרזנטי נדונה סוגיית העתקת תוכנת מחשב. העתקה של תוכנת מחשב יכולה להתבצע בשני אופנים: העתקה ישירה (literal copying) והעתקה עקיפה (non-literal copying). העתקה ישירה היא העתקה של תוכנת המקור (program code) עצמה. העתקה ישירה מתרחשת כאשר אדם מעתיק תוכנה קיימת מדיסק לדיסק או באמצעות הוצאת פרטי התוכנה בפלט כלשהו לרבות בהכנה מפתח או אמצעי אחר להעתקתה למחשב אחר במועד מאוחר יותר. בין אם הוכנסו שינויים בעותק בין אם לאו המעתיק עותק מפר.

15. כדי לזהות תוכנה מפרה על בית המשפט לבחון שלוש שאלות בסיסיות: האחת, האם תוכנת התובע מוגנת בזכויות יוצרים, השנייה, האם הנתבע העתיק את תוכנת התובע, והשלישית, האם החלק שהועתק על ידי הנתבע מייצג חלק מהותי של תוכנת התובע. אם התשובה לשאלות אלה חיובית אזי, אם הנתבע אינו יכול להציג טענת הגנה טובה, שקבל רישיון או שההעתקה בוצעה במסגרת הפעולות המותרות, הוכחה ההפרה. בפרקטיקה התשובה לשאלה הראשונה בדרך כלל חיובית ([ד"ר שרה פרזנטי, **דיני זכויות יוצרים**, כרך ראשון, מהדורה שלישית (2008), בעמוד 575).

16. בעניינו, טוען הנתבע כי קיבל רשותה של התובעת לעשות שימוש בתוכנה. הנטל להוכיח כי לא ניתנה לנתבע הרשות לעשות שימוש בתוכנה, מוטל על התובעת. בע"א (ת"א) 1987/97 **אקו"ם אגודת קומפוזיטורים, מחברים, מול"ים למוסיקה בישראל בע"מ נ' אולמי חאן הדקל בע"מ ואח'**, דינים מחוזי כז(1) 99, נפסק כדלקמן:

> "נטל ההוכחה להראות כי נתקיימו יסודות העילה הקבועה בסעיף 2(3) לחוק זכות יוצרים מוטל על המערערת, **לרבות בכל הנוגע ליסוד השלילי הנזכר באותו סעיף דהיינו שהצגת היצירה בציבור, נעשתה "בלא הסכמת בעל זכות יוצרים...**

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 47510-03-11 פי.פי.וי בילינג נ' רותם

הלכה פסוקה היא כי הנטל מוטל על בעל דין להוכחת יסוד עובדתי שלילי הוא בדרך כלל קל יותר מזה הנדרש להוכחת יסוד עובדתי חיובי, ובית המשפט יסתפק לענין זה בכמות פחותה ולעיתים אף זעירה למדי של ראיות, לצורך הרמת אותו הנטל (ר' ע"א 296/82 נבנצאל ואח' נ' ג'רסי ניוקליאר – אבקו איזוטופוס אינק, פ"ד מ (3) 281 שם 301)" [ההדגשה אינה במקור].

17. לאחר ששמעתי את הצדדים ועיינתי בכתבי הטענות על נספחיהם, הגעתי לכלל מסקנה כי התובעת עמדה בנטל המוטל על כתפיה להוכיח כי התובע העתיק את תוכנת התובעת ועשה בה שימוש ללא הסכמתה, באופן המהווה הפרת זכויות יוצרים. ואנמק.

18. אין חולק כי ביום 22.10.2009 פנה הנתבע אל התובעת באמצעות דואר אלקטרוני לצורך קבלת אישורה לעשות שימוש בתוכנה. המנהל הטכני של התובעת, מר תדהר נקר, בתגובה השיב לנתבע כי:

"ירון שלום,
נשמח לספק לך רדיו לאתר. כדי להתקדם אנא היכנס לדף מכשירי הרדיו לבעלי אתרים ובחר דגם ... שלח לנו את הדגם הנבחר במייל....
במקביל אתה מתבקש להוסיף קישור בדף הראשי שלך עם המילה "רדיו" לכתובת" [הדגשה לא במקור].

19. בתגובה, השיב הנתבע כי הוא מבקש מהתובעת שתי אופציות - אובייקט מובנה ודף צף. לטענת הנתבע, המייל שנשלח לאחר מכן הינו המייל בו נשלחו אליו "הקודים מהם בחרתי את קוד הרדיו שהטמעתי באתר" (עמוד 5 לסיכומי הנתבע). הנתבע טוען כי נוכח פירמוט מחשבו, אין ביכולתו להמציא ראיה בדבר קיומו של מייל זה. משכך, הנתבע לא הוכיח טענתו כי "התובעת שלחה לו (בשוגג או שלא בשוגג) אותו קוד רדיו שהיה מוטמע באתר אחר שלה" (עמוד 3 לסיכומי הנתבע).

20. מנגד, התובעת הרימה את הנטל המוטל על כתפיה להוכחת טענתה לפיה הנתבע עשה שימוש בתוכנת התובעת לאחר שהועתק מאתר אחר בבעלותה, וזאת ללא הרשאתה. במה דברים האמורים?

21. **ראשית**, התובעת הגישה "פרוטוקול העברת מסמכים וקבצים", ממנו עולה כי ההפניה לתוכנה באתר של הנתבע הועתקה מאתר האינטרנט partnerguid אשר בבעלותה של

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 47510-03-11 פי.פי.וי בילינג נ' רותם

התובעת (העתק הפרוטוקול צורף וסומן ת/1). מר גל אוברציגר, מנהל התובעת (להלן: "**מר אוברציגר**"), הבהיר לענין זה כדלקמן:

> "אנחנו לכל אתר שיצרנו איתו קשר הנפקנו רישיון מיוחד שמתחבר לתוך הרדיו. לנו יש כמה אתרים ובאתרים שלנו יש גם רדיו שלנו ולכל אתר כזה הנפקנו גם קוד מיוחד... אם לכולם היה אותו קוד לא היינו יודעים מהיכן מגיעה התנועה וכמה השמעות היו ברדיו. הנתבע שם באתר לא קוד שאנחנו הנפקנו... **מה שיש אצל הנתבע זה קוד של אתר אחר שלנו, שהנתבע עשה קליק ימני על הדף, העתיק את הקוד... והוא שתל באתר שלו... זה זהה לקוד שיש אצלנו באחד האתרים אותו "ת.ז."**" (עמוד 7 בשורה 28-עמוד 8 בשורה 3).

ובהמשך -

> "מציג את הקוד ורשום פרטנר ID. אם לוקחים את הקוד ושמים באתר יופיע הרדיו שלנו והוא יופיע עם הרישיון שנמצא באתר גאפו שלנו. לנו אין במערכות שלנו שום פרטנר כזה שמקושר לאתר הנתבע, מעולם לא הנפקנו לו רישיון כזה" (עמוד 12 לפרוטוקול בשורות 29-32) [הדגשה לא במקור].

22. **שנית**, בכתב הגנתו טען הנתבע במפורש כי "מעולם לא הוזכרה המילה "רישיון" ולא כל שכן "רכישה". **העניין סוכם בעל פה**..." (עמוד 3 לכתב ההגנה). טענה זו של הנתבע בכתב ההגנה בדבר הסכמה בעל פה, איננה עומדת בקנה אחד עם טענתו בסיכומים לפיה קבל הרשאה מהתובעת במייל לעשות שימוש בתוכנה.

23. זאת ועוד, התובעת עמדה מלכתחילה בתכתובת המיילים שבינה לבין הנתבע, כאמור לעיל, על הוספת הקישור עם המילה "רדיו" וכן על אספקת הרישיון עם קוד מיוחד לנתבע. התובעת מעולם לא נתנה רשותה להעתקת הקוד מאתר אחר בבעלותה. כך גם עולה מעדותו של מר תדהר נקר, המנהל הטכני בתובעת אשר העיד בדיון שהתקיים ביום 3.4.2012 כי:

> "הנתבע אמר ששלחנו מייל והוא הגיע, זה ממש לא נכון, הוא פנה אלינו. מציג את הקוד שאנשים מקבלים, מספר חד ערכי, כל אתר מקבל מספר חד ערכי, כמו תעודת זהות, זה הרישיון. כל אחד שמקבל קוד מאיתנו, מקבל מספר קוד שונה וזה הרישיון וככה אנו יכולים לעקוב לבקרה ולראות שהקישור קיים. הנתבע לקח קוד מאתר אחר" (עמוד 3 לפרוטוקול בשורות 18-21).

24. **שלישית**, אין חולק כי במייל שנשלח על ידי התובע לנתבע צויין מפורשות כי "**במקביל אתה מתבקש להוסיף קישור בדף הראשי שלך עם המילה "רדיו" לכתובת".** הנתבע מודה בסיכומיו כי אכן לא הוסיף קישור מילולי לאתר התובעת (עמוד 2 לסיכומי הנתבע).

25. אין מניעה כי בעל זכויות יוצרים יסכים להעניק שימוש בזכות היוצרים שבבעלותו בחינם, כפוף לקבלת הרשאתו ובתנאים שיקבע. במקרה דנן, התובעת אכן מעניקה רישיון חינם לכל דורש להתקנת התוכנה, אולם מתנה קבלת קוד מיוחד והוספת קישור עם המילה "רדיו". כל שימוש אחר בתוכנה זו מהווה הפרת זכויות היוצרים של התובעת. אין מקום לשקול לענין זה את ה"מניע" או "האינטרס" של הנתבע לעשות שימוש בתוכנה בלא קבלת רשותה של התובעת, הגם שיכול היה לקבלה חינם, כנטען בסיכומיו. השימוש, בלא הרשאה, הוא המהווה הפרה של זכות היוצרים.

26. לאור האמור לעיל, המסקנה המתבקשת היא כי הנתבע עשה שימוש בתוכנה של התובעת באתרו, ללא קבלת אישורה.

27. לעניין זה יודגש כי יש לזקוף לחובת הנתבע הפרת זכויות יוצרים אף אם נהג לשיטתו ללא כוונה, שכן הפרה הינה בין שנעשתה בכוונה ובין ללא כוונה [ראה ספרה של עו"ד טוני גרינמן, **זכויות יוצרים**, מהדורה שניה - 2008, בעמוד 625 וכן ת"א 69995/04 **שלמה ערד נ' משכל הוצאה לאור והפצה בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים)]. כך גם סעיף 47 לחוק קובע כי עצם ביצועה של "הפרה" מוליד עוולה, ללא תלות במצב הנפשי (ת.א. (ת"א) 2267/00 **שפר נ' תרבות לעם 1995 בע"מ**, מיום 22.2.07 בסעיף 47 לפסק הדין (פורסם במאגרים המשפטיים)].

28. מכאן המסקנה היא כי הנתבע הפר זכות היוצרים בתוכנת התובעת.

<u>הגנת תום הלב</u>

29. בחוק זכויות יוצרים מוקנית למפר זכות יוצרים הגנה מפני חיוב בפיצויים בגין ביצוע הפרה ישירה של זכויות יוצרים, מקום שהמפר הינו "מפר תמים". נושא זה הוסדר בסעיף 58 לחוק המפרט את יסודות ההגנה כדלקמן: "הופרה זכות יוצרים או זכות מוסרית, ואולם המפר **לא ידע ולא היה עליו לדעת**, במועד ההפרה, כי קיימת זכות יוצרים ביצירה, לא יחויב בתשלום פיצויים עקב ההפרה".

30. נטל ההוכחה לעניין זה מוטל על הנתבע [ע"א (ת"א) 3130/06 **רוטר נ' בוצ'צו**, מיום 12.12.2007, בסעיף 9 לפסק הדין (פורסם במאגרים המשפטיים), ת"א 69995/04 **שלמה ערד נ' משכל הוצאה לאור והפצה בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים)] [ההדגשה אינה במקור].

31. לטעמי, הנתבע אינו יכול לחסות בצל ההגנה כאמור. כפי העולה מהודעת דוא"ל מיום 22.10.09, הנתבע פנה אל התובעת לצורך קבלת הסכמתה לעשיית שימוש בתוכנה, ובסופו של יום בחר, משיקוליו הוא, שלא לקבל ממנה רישיון המיועד ספציפית לאתרו, אלא להעתיקו מאתר אחר אשר בבעלות התובעת (העתק הודעת הדוא"ל צורף וסומן נ/1). מכאן, שהנתבע ידע כי תוכנת התובעת מוגנת בזכויות יוצרים, ולפיכך, הגנת תום הלב אינה עומדת לו.

<u>גובה הפיצויים</u>

32. משהוכחה הפרת זכות היוצרים של התובעת, ומשהגעתי למסקנה כי לא עומדת לו הגנת תום הלב, זכאית התובעת לפיצוי. כאמור לעיל, התובעת העמידה תביעתה על הסך של 60,000 ₪ ללא הוכחת נזק.

33. בחוק זכויות יוצרים שונו תחומי הפיצוי מן המקסימום של 20,000 ₪ לפי סעיף 3א לפקודת זכויות יוצרים למקסימום של 100,000 ₪ לפי סעיף 56(א) לחוק [ראו בנושא זה של הפיצוי ללא הוכחת נזק את פסקי הדין ת.א. (מרכז) 1976-03-07 **FERRERO S.P.A נ' נ.א. קסטרו יבוא ויצוא בע"מ ואח'** (פורסם במאגרים המשפטיים ביום 30.11.09) ות.א. 3560/09 **אבי ראובני נ' מפה – מיפוי והוצאה לאור בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים ביום 6.1.11)].

34. בית המשפט המחוזי התייחס לסוגיית הפיצוי וזכויות היוצרים בעידן הדיגיטלי, כדלקמן:

> "פיצויים אלה משרתים שתי מטרות – הראשונה שבהן, הבטחת פיצויו של התובע לפי עקרונות שבדיני הנזיקין, השנייה שבהן, הרתעתם של מפירים פוטנציאליים (פסק הדין הראשון המנחה בסוגיית פיצויים ללא הוכחת נזק הינו – ע"א 592/88 שגיא נ' עזבון נניו ז"ל, פ"ד מו(2) 254 (1992) (להלן: "פס"ד נניו"); ר' גם ע"א 3616/92 דקל נ' חשב היחידה הבין-קיבוצית, פ"ד נא(5) 337). המטרה הראשונה נובעת מאופיה הבלתי מוחשי של זכות היוצרים, אשר קשה לעיתים להוכיח את הנזק שנגרם כתוצאה מהפרתה וקשה עוד יותר לאמדו. המטרה השנייה חשובה לא פחות והיא קיימת נוכח הפגיעות הרבות בזכויות יוצרים. הניסיון מלמד שבריות, שלעולם לא ישלחו

ידן לרכושו המוחשי של הזולת, אינן נרתעות מהפרת זכות היוצרים הבלתי מוחשית (ר' ט' גרינמן, עמ' 775)...

לא אחת נכתב אודות חשיבות ההגנה על זכויות יוצרים בעיקר בעידן הדיגיטלי, שבו ניתן לבצע העתקה של יצירה מהבית או מהמשרד באמצעות נקישה על עכבר המחשב. אכן, הקלות היחסית שבה ניתן לבצע הפרות ברשת האינטרנט מחייבת את בתי המשפט להירתם למלחמה בתופעה זו בכדי להרתיע מהפרות במדיום זה (ר' ת"א מח-י-ם 5068/03 Getty Images נ' רדיקס טכנולוגיות (פורסם 31.10.03). יחד עם זאת, יש הקוראים להיזהר מהחמרת דיני זכויות יוצרים באינטרנט, פן יגרם אפקט מצנן שיפגע בחופש הביטוי והתפתחות הרשת...". [ת.א. (מרכז) 15307-11-09 **אס. פי. בי. ציוד בע"מ נ' אליקל בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים ביום 26.8.11)].

[ראה גם לענין זה פסק הדין שפורסם לאחרונה בת.א. (מרכז) 1549-08-07 **מעריב הוצאת מודיעין בע"מ נ' ביזנסנט בע"מ** (פורסם במאגרים המשפטיים ביום 17.10.12), שאמנם נדון לפי הפקודה, אך מנתח את סוגיית הפיצוי הסטטוטורי ואת סוגיית הפיצוי בגין הפרת הזכות המוסרית].

35. בסעיף 56(ב) לחוק זכויות יוצרים, התווה המחוקק את השיקולים שעל בית המשפט לשקול, בין היתר, בבואו לפסוק פיצוי ללא הוכחת נזק, כאמור להלן:

" (א)...

(ב) בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לשקול, **בין השאר** שיקולים אלה:

(1) היקף ההפרה;

(2) משך הזמן שבו בוצעה ההפרה;

(3) חומרת ההפרה;

(4) הנזק הממשי שנגרם לתובע;

(5) הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט;

(6) מאפייני פעילותו של הנתבע;

(7) טיב היחסים שבין הנתבע לתובע;

(8) תום ליבו של הנתבע.

(ג) ...

(ד) ..." [ההדגשה אינה במקור].

36. בהתייחס לשיקולים המפורטים בסעיף 56(ב) לחוק, נקבע בפסק הדין בענין **אליקל** הנ"ל, כי "אין המדובר ברשימה סגורה. בית המשפט רשאי לשקול שיקולים נוספים אחרים, כאשר שיקול נוסף חשוב הוא הצורך בהרתעה מפני חזרה על ההפרה והרתעת מפירים אחרים מלבצע הפרות דומות...".

37. ומן הכלל אל הפרט. **מחד גיסא**, היקף ההפרה אינו גדול. מדובר בתוכנה המוענקת חינם על ידי התובעת לכל דורש. מה גם שכאמור לעיל, הנתבע פנה אל התובעת על מנת לקבל ממנה קוד שימוש, אך, מסיבותיו הוא, בסופו של יום, בחר להעתיק את הקוד מאתר אחר אשר בבעלותה.

38. כמו כן, לא הוכח כי הנזק הממשי שנגרם לתובעת הינו גדול. התוכנה, כאמור, מוענקת חינם לכל דורש. הטענה כי העתקת התוכנה על ידי הנתבע פגעה בקידום האתר שלה בדירוג מנוע החיפוש google, לא הוכחה לפניי. הדעת נותנת כי אם היה נגרם לתובעת נזק משמעותי, הייתה מנסה להוכיחו ולא מסתפקת בתביעת פיצויים ללא הוכחת נזק.

39. זאת ועוד, באשר לשיקול הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, הרי שלא הוכח כי הנתבע הפיק תועלת כלשהי עקב ההפרה, שכן יכול היה לקבל את הקוד חינם מהתובעת, ולא הובאו ראיות אחרות שיש בהן כדי לבסס הטענה לפיה הפיק רווח מההעתקה.

40. לכך יש להוסיף כי הנתבע פעל להסרת התוכנה מיד עם פניית התובעת אליו (בחלוף יומיים). הנתבע הקדיש התייחסות מעמיקה בסיכומיו לטענת התובעת בכתב התביעה ולפיה לא הסיר את ההפניה לאתרה מיד עם הפניה אליו. יאמר כבר עתה, מקבלת אני את גירסתו של הנתבע לפיה הסיר את קוד התוכנה של התובעת מיד עם פנייתה. נציג התובעת אישר בעדותו כי הנתבע הסיר את ההפניה יומיים לאחר הפניה (עמוד 12 לפרוטוקול בשורה 3). ההקבלה שמבקש הנתבע לעשות מהמקרה דנן לנסיבות פסק הדין בענין ת.א. 47047/07 **שרצר ליאת נ' סמירה רבקה ואח'** (עמוד 6 לסיכומי הנתבע), איננה רלוונטית שכן בנסיבות פסק הדין בענין ליאת שרצר בית המשפט אימץ את הנוהל שנקרא "הודעה והסרה", ולפיו מנהלי אתרי אינטרנט לא יישאו באחריות לעוולה שבוצעה ע"י הגולשים, כאשר ברגע שנעשתה פנייה ישירה אליהם בנוגע לחומר החשוד כמפר זכות כלשהיא, הם הסירו אותו תוך זמן סביר מקבלת ההודעה על כך. אין זה המקרה דנן. המקרה דנן עניינו בהפרת זכויות יוצרים של התובעת על ידי הנתבע עצמו. עם זאת, העובדה כי הנתבע פעל להסרת ההפניה לאתר התובעת מיד עם פנייתה, מהווה שיקול, במכלול השיקולים, בקביעת גובה הפיצוי המגיע לתובעת בגין הפרת זכות היוצרים.

בית משפט השלום בראשון לציון

תא"מ 47510-03-11 פי.פי.וי בילינג נ' רותם

41. **מאידך גיסא**, עסקינן בהפרה שאינה קצרת מועד באופן יחסי ונמשכה תקופה בלתי מבוטלת בת כשנתיים ימים. כמו כן, לענין תום ליבו של הנתבע, אין להתעלם מהעובדה כי הנתבע פנה לתובעת לשם קבלת הקוד, ומטעמים השמורים עימו, בחר בסופו של יום להעתיקו מאתר אחר בבעלותה.

42. לפיכך, בשים לב למכלול השיקולים, כמפורט לעיל, לרבות הצורך בהגנת זכויות יוצרים בעידן הדיגיטלי ולכך שנזק ממשי לא הוכח, אני קובעת כי בגין הפרת זכות היוצרים, ישלם הנתבע לתובעת סך של 20,000 ₪.

<u>סוף דבר</u>

43. הנתבע ישלם לתובעת סך של 20,000 ₪. סכום זה ישולם תוך 45 יום שאם לא כן יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק מהיום ועד למועד התשלום המלא בפועל.

44. מצאתי שלא להשית צו להוצאות.

<u>המזכירות תשלח העתק פסק הדין לבא כוח התובעת ולנתבע בכתובתו הפרטית כמופיע בפרוטוקול ישיבת ההוכחות.</u>

ניתן היום, י"ח טבת תשע"ג, 31 דצמבר 2012, בהעדר הצדדים.

מיכל עמית - אניסמן ,שופטת